

Crash Course in Basic Judasim IV

Why Do All the Mitzvot?

I. Fundamental idea of Reward and Punishment

1. Every commandment that I command you this day you shall keep to do, that you may live and multiply, and come and possess the land that the Lord swore to your forefathers.

א. כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֶנְכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן. לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיִין וְרַבִּיתֶם וּבָאתֶם וְיִרְשֶׁתֶם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם:

II. Mitzvos Refine Us

ספר החינוך מצוה טז

כי האדם נפעל כפי פעולותיו, ולבו וכל מחשבותיו תמיד אחר מעשיו שהוא עושה בהם, אם טוב ואם רע, ואפילו רשע גמור בלבבו וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום, אם יערה רוחו וישים השתדלותו ועסקו בהתמדה בתורה ובמצוות, ואפילו שלא לשם שמים, מיד ינטה אל הטוב, ובכח מעשיו ימית היצר הרע. כי אחרי הפעולות נמשכים הלבבות. ואפילו אם יהיה אדם צדיק גמור ולבבו ישר ותמים, חפץ בתורה ובמצוות, אם אולי יעסק תמיד בדברים של דופי... ישוב לזמן מן הזמנים מצדקת לבו להיות רשע גמור, כי ידוע הדבר ואמת שכל אדם נפעל כפי פעולותיו

A person is influenced by his actions, and his heart and thoughts follow the acts he does whether they are good or bad. Even one who is a completely wicked person who constantly thinks of doing bad deeds, if he is inspired for the better and puts time into fulfilling Torah and Mitzvot, even if it is not for the sake of Heaven, he will turn to the good and he will overcome his Evil Inclination through the power of these actions, since the heart follows the actions a person does. Similarly, even if one is a completely righteous person who desires Torah and Mitzvot but always involves himself in bad deeds ... after a certain amount of time he will become a wicked person, for we know, and it is true, that every man is affected by his actions.

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת תזריע סימן ה

מעשה ששאל טורנוסרופוס הרשע את ר' עקיבא איזו מעשים נאים של הקב"ה או של ב"ו, א"ל של ב"ו נאים, א"ל טורנוסרופוס הרי השמים והארץ יכול אדם לעשות כיוצא בהם, א"ל ר"ע לא תאמר לי בדבר שהוא למעלה מן הבריות שאין שולטין עליו אלא אמור דברים שהם מצויין בבני אדם. א"ל למה אתם מוליין א"ל אני הייתי יודע שעל דבר זה אתה שואלני ולכך הקדמתי ואמרתי לך שמעשה בני אדם נאים משל הקב"ה. הביא לו ר"ע שבלים וגלוסקאות א"ל אלו מעשה הקב"ה ואלו מעשה ידי אדם א"ל אין אלו נאים יותר מן השבלים, א"ל טורנוסרופוס אם הוא חפץ במילה למה אינו יוצא מהול ממעי אמו, א"ל ר"ע ולמה שוררו יוצא עמו והוא תלוי בבטנו ואמו חותכו, ומה שאתה אומר למה אינו יוצא מהול לפי שלא נתן הקב"ה את המצות לישראל אלא לצרף אותם בהם, ולכך אמר דוד (תהלים יח) כל אמרת ה' צרופה.

Turnus Rufus asked Rabbi Akiva, "Whose acts are greater, man's or God's?" R. Akiva answered him that man's acts are greater. Turnus Rufus responded that the heavens and the earth are divine creations which man cannot equal. Rabbi Akiva disqualified this proof as out of man's realm, and thereby unfair to compare. Turnus Rufus then asked why Jews are circumcised. Rabbi Akiva responded that he knew that this question was coming, and that was why he answered the way he answered. But to prove the point itself, Rabbi Akiva brought sheaves of wheat and cakes, and said to Turnus Rufus: These sheaves were made by God, while these cakes were produced by man! Turnus Rufus insisted that the cakes are no greater than the sheaves. He then reformulated his previous point: If God wants children to be circumcised, why does the child not leave the womb circumcised? Rabbi Akiva responded: And why does his umbilical cord come out with him, with the child hanging by his stomach until the mother cuts it? Rabbi Akiva concluded: Regarding your question as to why the child is not born circumcised, this is because God gave the mitzvot to the Jewish people in order to refine them,

III. Source of Life

דברים פרק ל

(יט) העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: (כ) לאהבה את יקוק אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך ימך לשבת על האדמה אשר נשבע יקוק לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: פ

19. This day, I call upon the heaven and the earth as witnesses [that I have warned] you: I have set before you life and death, the blessing and the curse. You shall choose life, so that you and your offspring will live; 20. To love the Lord your God, to listen to His voice, and to cleave to Him. For that is your life and the length of your days, to dwell on the land which the Lord swore to your forefathers to Abraham, to Isaac, and to Jacob to give to them.

(ד) ואתם הדבקים ביקוק אלהיכם חיים כלכם היום:

4. But you who cleave to the Lord your God are alive, all of you, this day.

משנה מסכת אבות פרק ב משנה ד

[ד] הוא היה אומר עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך בטל רצונו מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך.
Make His will as your own will so that He will make your will as his own.

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יג עמוד ב

תנו רבנן: +דברים ו' שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד - עד כאן צריכה כוונת הלב, דברי רבי מאיר. אמר רבא: הלכה כרבי מאיר. תניא, סומכוס אומר: כל המאריך באחד - מאריך לו ימיו ושנותיו.
"If someone extends the recitation of the word 'echad' (one) while saying Shema, Hashem will extend his days and years"

IV. But Don't Go Too Far

שמונה פרקים לרמב"ם פרק ו ד"ה וכאשר חקרנו

רבן שמעון בן גמליאל אומר, לא יאמר אדם אי אפשי לאכול בשר בחלב, אי אפשי ללבוש שעטנז, אי אפשי לבוא על הערוה, אלא אפשי, ומה אעשה ואבי שבשמים גזר עלי".
אלא שניהם אמת, ואין ביניהם מחלוקת כלל. וזה, שהרעות אשר הן אצל הפילוסופים רעות - הן אשר אמרו שמי שלא יתאוה להן יותר טוב ממי שיתאוה להן וימשול בנפשו מהן, והם הדברים המפורסמים אצל בני האדם כולם שהם רעות, כשפיכות דמים, וגניבה, וגזל, והונאה, והזק למי שלא הרע, וגמול רע למיטיב, וזלזול הורים, וכיוצא באלה. והן המצוות אשר יאמרו עליהן החכמים עליהם השלום: "דברים שאלמלי לא נכתבו ראויים היו לכותבן", ויקראון קצת חכמינו האחרונים אשר חלו חולי 'המדברים': 'המצוות השכליות'. ואין ספק כי הנפש אשר תתאוה לדבר מהם ותשתוקק אליו - היא נפש חסירה, וכי הנפש המעולה לא תתאוה לדבר מאלה הרעות כלל, ולא תצטער בהימנעה מהן. אבל הדברים אשר אמרו החכמים שהמושל בנפשו מהם יותר טוב ושכרו יותר גדול - הן המצוות השמעיות, וזה נכון, כי אלמלא התורה לא היו רעות כלל, ולפיכך אמרו שצריך האדם להניח נפשו על אהבתם, ולא ישים מונעו מהם אלא התורה.

פרק רביעי:

"פרומקייט"

„סולו סולו, פנו דרך, הרימו מכשול מדרך עמי!“
(ישעיה נז, יד)

בשביל הצר המוביל אל האמת בעבודת ה' יש מכשול ששמו „פרומקייט“
(למונח זה אין תירגום עברי הולם).

„פרומקייט“ היא דחף טבעי, אינסטינקטיבי, להתחס אל הבורא. אינסטינקט זה נמצא גם בבעלי חיים. דוד המע"ה אמר „הכפירים שואגים לטרף ולבקש מא' אכלם“ (תהלים קד, כא), „נותן לבהמה לחמה, לבני עורב אשר יקראו“ (שם קמז, ט). ואין כל הכרח להבין פסוקים אלה כמליצה. לבעלי חיים יש תחושה אינסטינקטיבית שיש מי שדואג למונחם. אותו אינסטינקט פועל באדם, וכמובן ברמה יותר גבוהה. פרומקייט טבעית זו עוזרת לנו בעבודת השם, ובלי סיוע טבעי זה היתה העבודה כבידה עלינו עד מאד. אולם, הפרומקייט היא, כמו כל דחף אינסטינקטיבי הפועל באדם, אגואיסטית, אנוכיית, בטבעה. לכן הפרומקייט דוחפת את האדם רק לעשות מה שטוב לעצמו — פעולה בין אדם לחברו וגם מעשה לשמה בין אדם למקום אינם ניזונים מפרומקייט. המבסס עבודתו עליה לבד נשאר-אנוכיי, אפילו אם יחמיר על עצמו חומרות רבות; איש-חסד לא יהיה ול„לשמה“ לא יגיע. זהו ההכרח שנבסס את עבודתנו דווקא על דעת. (הגמרא מונה בסוטה כב. ע"ב שבעה פרושים שהם בבחינת חסידים שוטים. ובכל השבעה פועלת פרומקייט בלי דעת — דוק ותשכח.)

הדעת צריכה לכוון את עבודתנו. ברגע שאנו מזניחים את הדעת ופועלים מתוך פרומקייט לבד, תהיה העבודה מעוותת, וזאת אפילו במדריגות של תלמידי חכמים. ננסה לבאר: